

ДО 50-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ ОРГАНІЗАЦІЇ НА БАЗІ ПЕДІНСТИТУТУ ДОНЕЦЬКОГО ДЕРЖАВНОГО (З 2000 Р. – НАЦІОНАЛЬНОГО) УНІВЕРСИТЕТУ

DonNU
ALMA MATER
1937

NOMEN EST OMEN

Ім'я зобов'язує!

Університетські Вісті

Газета Донецького національного університету. Заснована у 1966 р.

28 травня 2015 року № 3 (1521)

Вельмишановна університетська Родино!

Півстоліття минуло з тих часів, коли на базі тодішнього педінституту піднявся, утвердився Донецький державний (з 2000 р. — національний) університет. Сьогодні ДонНУ є одним із знакових навчальних закладів України та поза її межами. Усім відомо, що славу та значущість будь-якій установі надають люди, бо саме вони своїми знаннями, досягненнями піднімають заклад на п'єдестал авторитетності, успіху, широкої масової популярності.

Дорогі друзі!

Хочу з великою вдячністю привітати вас зі святом, нашою ювілейною датою — 50-річчям активних творчих наукових діянь та звершень в ім'я процвітання України. І хоч нам на долю випали важкі цьогорічні випробування на відданість своїй справі, державі, на вірність своїм ідеалам, думаю, що зовсім скоро все стане на своїй місці.

Ми з вами, моя щира опоро, піднімемося, зміцніємо, скинемо з себе сум і втому, страх і невпевненість. Ми заново відродимося на новому місці для радості, успіхів на благо нашої молоді — окраси та надії великого майбуття. Зичу, щоб усі були щасливі в роботі, спокійні та забезпечені у сім'ях, усміхнені та привітні у стосунках з людьми та радісні, вдоволені собою! Миру нам і нашої країні!

З теплом і щирістю ректор Роман Гринюк

1937

започатковано Сталінський педагогічний інститут

1940

заняття на денному, вечірньому та заочному відділеннях почали близько 400 першокурсників

1941

перший випуск студентів педінституту
рішення про евакуацію інституту до м. Кунгур

1943

повернення педінституту до м. Донецьк

1949

на 13 кафедрах інституту працює 70 викладачів

28 травня 1965

організація на базі педінституту Донецького державного університету

1965

створено фізичний, біологічний та хімічний факультети

1966

засновано газету «Університетські вісті»

1970

до структури університету входять 7 факультетів: математичний, фізичний, хімічний, біологічний, історичний, економічний, філологічний

1971

побудовано головний корпус Донецького державного університету

2000

наказом Президента України Донецькому державному університету надано статус національного

2004

Університет підписує Велику Хартію університетів та приєднується до Болонського процесу

2014

У зв'язку із бойовими діями на сході України ухвалено рішення про евакуацію університету до м. Вінниця

2015

ДонНУ у Вінниці продовжує свою роботу, опановує нові виднокола та перетворюється на сучасний університет європейського рівня

ДОСЯГНЕННЯ НАШИХ СТУДЕНТІВ

Студенти біологічного факультету беруть активну участь у олімпіадах та конкурсах студентських робіт

06.05.2015

ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ НА ФАКУЛЬТЕТІ МАТЕМАТИКИ ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

У четвер відбувся пам'ятний захід, присвячений 70-річчю Перемоги над нацизмом

12.05.2015

ФІЛОСОФСЬКИЙ ФРОНТ

Сергій Дацюк розпочав великий освітній проєкт

14.05.2015

<http://news.donnu.edu.ua>

ОСВІТА / НАУКА

ДО СВЯТА

ВІДОМИЙ / НЕВІДОМИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ВІТАЄМО

ПОДІЇ

Тетяна Нагорняк, в.о. декана історичного факультету

ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПОРУШУЄ ВАЖЛИВІ ПИТАННЯ

14-15 травня 2015 року представники наукової спільноти з України, Польщі, США, Туреччини, Болгарії, Російської Федерації зустрілися в рамках проведення Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю «Модернізація соціогуманітарного простору: історичний досвід, виклики та перспективи». Організатором конференції був історичний факультет Донецького національного університету. Конференція проходила на базі Житомирського державного університету ім. Івана Франка, який виступив її співорганізатором разом із Українсько-турецьким культурним центром «Сяйво» та Польським науковим товариством (м. Житомир).

Широка географія, міждисциплінарність, високий професійний рівень та жива атмосфера — ключові характеристики заходу — 160 матеріалів, 45 докторських доповідей, 22 міста України, 6 країн-учасників, студенти та викладачі з 32 ВНЗ України.

Відкрив пленарне засідання конференції ректор ЖДУ імені Івана Франка, доктор філософських наук, професор Петро Саух. Модератором пленарного засідання виступила Тетяна Нагорняк — доктор політичних наук, професор, в.о. декана історичного факультету Донецького національного університету. Вітальні промови до учасників конференції прозвучали від Голови правління Українсько-турецького культурного центру «Сяйво» Ёоххана Деміра, секретаря Національної спілки журналістів України Віктора Набруска та професора, завідувача кафе-

дри філософії культури Інституту філософії Зеленогурського університету (Республіка Польща) Романа Сапенко.

Особливим моментом роботи пленарного засідання стала презентація збірки «Історії несепаратисток», підготованої колективом науковців під керівництвом в.о. завідувача кафедри журналістики Донецького національного університету Олени Тараненко.

Учасники конференції після завершення пленарного засідання взяли участь у відкритій виставки «За нашу і вашу свободу», яка присвячена спільній боротьбі українського та польського народів у часи революційних подій 1917–1920 рр.

Наукові доповіді учасників конференції були тематично розподілені на 6 секцій: «Соціально-філософська рефлексія світових цивілізаційних конфліктів», «Нові виклики міжнародній безпеці», «Соціальні комуні-

Ректор ЖДУ Петро Саух відкриває пленарне засідання

кації в умовах модернізації національного інформаційного простору», «Модернізація політичної системи України в контексті глобальних викликів», «Актуальні проблеми сучасної історичної науки у контексті модернізації соціогуманітарного простору» та «Україна і Польща в сучасному світі: соціокультурний вимір».

Окрім секційної роботи, відбулися два круглі столи: «Україна в глобалізованому світі: виклики і загрози» (модератор — доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичної аналітики та прогнозування Інституту державної служби і місцевого самоврядування Національної академії державного управління при Президентові України Сергій Телешун) і польсько-український круглий стіл «Пам'ять і ідентичність у контексті модернізації Польщі та України» (модератор — доктор політичних наук, доцент, доцент

кафедри філософії Житомирського державного університету імені Івана Франка, голова Польського наукового товариства Сергій Рудницький).

Наукова спільнота викладачів та студентів Донецького національного університету висловлює щире подяку організаторам, спікерам та авторам матеріалів конференції за високий рівень текстів, ключових меседжів та підготовки заходу. Ця конференція нами була запропонована як можливість діалогу щодо принципів модернізації соціогуманітарного простору за сучасних умов. Результатом такого діалогу стала атмосфера колегальності та порозуміння на усіх майданчиках. Ми не шукали винуватих, ми шукали можливості, шляхи та конкретні заходи задля відчуття колективного «Україна — це я» і «я з тобою, що б не сталося, бо ми — братерство».

ІНВЕСТИЦІЇ У МАЙБУТНЄ ДОННУ

Наприкінці квітня на засіданні Вченої ради ДонНУ голова Донецького інституту соціальних досліджень і політичного аналізу Володимир Кіпень презентував проєкт «Європейський розвиток Донецького національного університету», підтриманий Міжнародним фондом «Відродження».

Мета проєкту — забезпечити старт стратегічної програми відновлення та інноваційного розвитку Донецького національного університету у Вінниці через підтримку визначених «точок зростання», напрацьованих академічною спільнотою ДонНУ. Планується створення на базі Донецького національного університету у Вінниці сучасного університету європейського типу. Це перший проєкт в Україні, який має вивести переміщений із зони АТО університет на новий перспективний рівень розвитку та забезпечити високу конкурентоспроможність його випускників не лише на території держави, а у Європі.

Серед ключових напрямів проєкту — забезпечення навчальних корпусів новітнім обладнанням, створення низки мобільних комп'ютерних класів з використанням «хмарних технологій»; відновлення наукової інфраструктури через введення в дію дослідницької лабораторії для природничих факультетів; створення програмно-апаратного комплексу для дистанційного навчання та підтримка розробок дистанційних курсів, в тому числі іноземними мовами; створення лінгфонного кабінету, продакшн-студії та електронної бібліотеки. Значні кошти виділяються на забезпечення академічної мобільності як викладачів, так і студентів. Це фінансова підтримка участі у наукових конференціях та міжнародних конкурсах, програм стажування в іноземних вузах.

Загальний бюджет підтримки складає 350 000 доларів США та розрахований до кінця цього року. Як зазначив виконавчий директор МФ «Відродження» Євген Бистрицький, «те, що ми

Донецький національний університет отримує масштабну підтримку від Міжнародного фонду «Відродження»!

Обговорення проєкту під час засідання Вченої ради університету

рити про його розвиток», — зазначив Олексій.

Ректор ДонНУ Роман Гринюк акцентував на тому, що наш університет рухається у двох напрямках. По-перше, це — відновлення, по-друге — це створення нового університету, який зберігає свої традиції та націлений на майбутнє.

По обговоренню вчена рада ДонНУ підтримала проєкт та затвердила ректора ДонНУ Романа Федоровича Гринюка його керівником; Володимира Порфирівича Кіпеня, голову Інституту соціальних досліджень і політичного аналізу — генеральним менеджером проєкту від ДонНУ; Георгія Касьянова — співменеджером від МФ «Відродження»; координаторами напрямів: проректора з науково-педагогічної роботи та міжнародних зв'язків Тетяну Вікторівну Орехову; директора НПОЦ Ярослава Арчакова; проректора з наукової роботи Іллію Васильовича Хаджинова; проректора з навчальної роботи Ростислава Юрійовича Подольського; керівника прес-центру Сергія Васильовича Бондаренка; директора бібліотеки Наталю Олександрівну Карягіну.

Користь від втілення проєкту в життя отримають всі — викладачі, співробітники, студенти, абітурієнти, університет в цілому та вінницька громада.

За матеріалами прес-центру

ПИШАЄМОСЬ НАШИМИ КОЛЕГАМИ!

Юлія Овчиннікова, доцент Донецького національного університету, голова Ради молодих вчених університету, разом з Іриною Дегтярьовою, докторантом Дніпропетровського регіонального інституту державного управління НАДУ при Президентові України, заступником голови Ради молодих вчених Дніпропетровської області, представляли Раду молодих учених при МОН України на Конференції Eurodoc у Румунії.

Конференція Eurodoc відбулася 27–30 квітня 2015 року в румунському місті Клуж-Напока. Європейська рада аспірантів та молодих учених Eurodoc зібрала близько 100 молодих науковців, представників національних асоціацій молодих учених з усієї Європи на конференцію «Зміцнення позицій молодих науковців у Європі: залучення та участь» та пленарні збори, які проходять щороку у різних куточках Європи.

Конференція Eurodoc — це унікальний європейський форум для комунікації молодих науковців, для обміну ідеями та досвідом діяльності національних організацій молодих науковців, їх співпраці з ключовими стейкхолдерами у системі вищої освіти і науки, формування спільної позиції щодо політики стосовно молодих науковців у Європі.

Українські делегати презентували доповідь на тему: «Виклики та перспективи для молодих науковців в Україні: пріоритети Ради молодих учених при МОН України» у пленарній секції «Пріоритети національних організацій (прикладі окремих країн)». Крім цієї секції, тематика конференції охоплювала такі напрямки: «Стратегічне співробітництво з важливими стейкхолдерами (прикладі окремих країн)», «Фінансування досліджень: виклики та можливості для молодих науковців та університетів», «Удосконалення гендерної рівності у кар'єрному розвитку молодих науковців», «Молоді науковці у Румунії» та «Євродок: минуле, сьогодення і майбутнє».

Діяльність України у Євродок є надзвичайно важливою у контексті побудови європейського простору вищої освіти і наукових досліджень, це дозволить нашим молодим науковцям бути в епіцентрі європейського інформаційного простору, представляти та лобіювати інтереси української наукової молоді на рівні Європи.

За матеріалами прес-центру

ПЯТЬ ГРАНЕЙ НАШЕГО БРИЛЛИАНТА

Сколько граней у бриллианта? А если этот бриллиант — наш наставник, руководитель? Мы выделили 5 его сверкающих граней, хотя их намного больше.

НЕИСПРАВИМЫЙ РОМАНТИК

«Никогда не был максималистом, ведь максимализм подразумевает в себе эгоизм, карьеризм и честолюбие, а я неисправимый романтик» — так о себе говорит сам Геннадий Александрович и это подтверждают его коллеги и студенты.

«Очень галантный, всегда обходительный с дамами и настоящий джентльмен» — именно так его характеризуют многие.

ПТИЦА ВЫСОКОГО ПОЛЕТА

Как же удалось добиться подобных высот? Вот рецепт от Геннадия Александровича: «Воспитание плюс окружение плюс коммуникабельность — все это благоприятствует карьерному росту. Необходимо иметь широкий круг знакомств, любить просто общаться с людьми и всегда быть вежливым и отзывчивым. Смешайте ум с работоспособностью. Ведь ничего просто так не дается. А потом получается ценная реакция. Когда ты чего-то достигаешь, тебе это больше нравится, и тебе хочется большего. Это затягивает, в какой-то степени».

СПОРТСМЕН

У Геннадия Александровича были два тренера по баскетболу. М.Б. Розенфельд научил работать до мозолей, а другой его тренер был достаточно жестким и деспотичным, эдаким одесским пижонем. И оба внесли свою весомую лепту в становление многогранной личности. Баскетбол научил, что нужно не просто работать, нужно «пахать». Сейчас профессор любит смотреть программы о баскетболе, трансляции матчей, Лигу Европы. И конечно, поддержать любимые

футбольные клубы — «Шахтер» и «Барселону». По утрам перед работой — прогулки по городу.

ВЕЧНЫЙ СТУДЕНТ

После окончания геофака Одесского государственного университета и экономического факультета Донецкого государственного университета — аспирантура в Москве. Воспитание, книги, отчим-адвокат, мать-медик — семья и полученные знания дали твердую почву. Одесско-донецкий фундамент, московская надстройка знаний, традиций и опыта — и, как следствие, защита диссертационной работы — сильной даже по высоким «московским меркам». «Главное в жизни — положение в обществе. Это ценно и важно — продолжать развиваться. Я отдаю и беру. Я постоянно в движении. Мое окружение помогает мне постоянно развиваться» — говорит профессор.

«И БЫТЬ НЕ ПРОСТО ОТЦОМ, А БЫТЬ ПРИМЕРОМ...»

Главная ценность — это семья. Есть две дочери, сын, трое внуков и, конечно, большая университетская семья. Геннадий Александрович выучил уже целые поколения. Немало среди нынешних преподавателей тех, кто были его студентами, есть и те, родителей которых он учил. «Геннадий Александрович учил еще моего папу» — рассказывает одна из преподавателей, — «когда поступала в ДонНУ, пришла к папе за советом. Мы долго изучали весь перечень специальностей. В результате выбор остановился на учетно-финансовом факультете, и мне было немного обидно, что теряется такая связь поколений. Но зато сейчас я работаю на кафедре под началом Геннадия Александровича». И таких примеров очень много, все студенты очень его любят и между собой с любовью называют ГенСаном.

Неисправимый романтик, птица высокого полета, спортсмен, вечный студент, пример для всех и настоящий семьянин, все это — действительный и почетный профессор, заведующий кафедрой экономической теории и развития и размещения производительных сил, доктор экономических наук Геннадий Александрович Черниченко.

*С любовью и уважением
коллектив кафедры экономической
теории и развития и размещения
производительных сил*

Юлія Лєсконог, прес-центр ДонНУ

АЛІНА МАТЮХІНА: «ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ — ЦЕ МОЯ ALMA MATER!»

Аліна Матюхіна — студентка четвертого курсу факультету математики та інформаційних технологій Донецького національного університету. Раніше ми писали про науково-дослідницькі успіхи дівчини — Аліна нещодавно повернулася зі стажування в університеті Торонто. Не гаючи часу, Аліна виграла черговий грант і зараз проходить навчання у Віденському технічному університеті. Нам вдалося поспілкуватися з Аліною і дізнатися цікаві подробиці її життя в Австрії.

— *Аліно, розкажи, як тобі вдалося отримати грант на навчання?*

— Міжнародна освітня організація Unicredit & Universities проводила конкурсний відбір серед бакалаврів і магістрів спеціальностей «економіка», «математика», «менеджмент» з науковими публікаціями в цих галузях для проходження навчання, підвищення кваліфікації за кордоном терміном до шести місяців. З 10 000 заявок відібрали всього 20 чоловік. Повний список студентів, які перемогли в цьому році, було оголошено на офіційному сайті цієї організації.

— *Так, значна кількість заявок! Як же тобі вдалося пройти відбір?*

— Конкурс складався з двох частин. Спочатку відбір на стипендію, потім подача документів до університету. На відбір впливали такі фактори, як наявність публікацій у міжнародних виданнях (англійською або німецькою), участь у конференціях, наукових стажуваннях на міжнародному рівні, наявність сертифікату toefl, середній рівень німецької мови (80% всіх програм Віденського технічного університету проходять німецькою мовою).

— *Чим тебе привабив цей проект?*

— Я зараз не тільки проходжу навчання, а й пишу наукову роботу. Моєю основою у науковій діяльності є теорія чисел і криптографія. Можливість отримання знань у Віденському технічному університеті дає мені плідний розвиток в якості дослідника: на заняттях і семінарах я отримую знання про сучасні тенденції в цьому напрямку. Віденський технічний університет входить в десятку кращих технічних університетів Європи. Це великий науково-технічний дослідницький та освітній центр в Австрії. Кожен день навчання — це можливість отримати консультації професорів у галузі математики та інформаційних технологій, можливість обмінятися ідеями та досвідом з

іншими іноземними студентами-колегами. Знання, отримані в стінах Віденського технічного університету, я зможу застосувати в розробці нового наукового проекту в галузі теорії чисел і криптографії.

— *Аліно, у тебе дуже насичений навчальний процес. Чи є у тебе вільний час і чим ти займаєшся на дозвіллі?*

— Вільного часу майже немає. Я впевнена, що така ситуація супроводжує кожного іноземного студента. Шкода, що в добу тільки 24 години! Іноді у вільний час вдається погуляти містом. Відень не може не сподобатися! Місто наскрізь пронизане духом історії! Незалежно від дня тижня, тут дуже багато туристів! Всі дивляться навколо захоплені поглядами, постійно фотографуються, навколо панує святкова атмосфера! Недарма Відень вважають одним з найкращих міст Європи!

— *Чи знадобилися тобі знання та навички, отримані в ДонНУ?*

— Безумовно, так! Донецький національний університет — це моя Alma Mater! На факультеті математики та інформаційних технологій я отримую ті фундаментальні знання, які сприяють моєму розвитку в науковій діяльності. Також університет допомагає вибрати свій науково-дослідницький напрямок і сприяє розви-

тку в ньому. Завдяки навчанню в ДонНУ, у мене завжди була можливість застосовувати свої знання на практиці, брати участь у семінарах і зустрічах з провідними професіоналами науки. Це дуже допомагає студенту

у виборі його подальшого шляху. Головне те, що у студентів завжди буде підтримка в їх прагненні отримувати більше знань. Тому, мені хочеться висловити щирі подяку ректору Донецького національного університету Гринюку Роману Федоровичу і декану факультету математики та ІТ Баєву Артему Вікторовичу.

— *Аліно, що буде логічним завершенням твого перебування у Відні?*

— Моє перебування тут обумовлене отриманням знань і навичок, ознайомленням з методами викладання. По закінченню навчання планується написання наукової роботи та публікація двох статей в міжнародному Австрійському видавництві. У майбутньому я би дуже хотіла продовжувати свою науково-дослідницьку роботу, брати участь у наукових семінарах і конференціях, а також гідно представляти рідний університет на міжнародному рівні.

Нам залишається побажати Аліні успіхів і нових досягнень! ДонНУ пишається своїми студентами!

*Коллектив біологічного
факультету ДонНУ*

ДО 50-РІЧНОГО ЮВІЛЕЮ БІОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ ТА КАФЕДРИ ЗООЛОГІЇ ТА ЕКОЛОГІЇ ДонНУ

Зінаїда Василівна Усова (9.08.1924 – 6.10.2013) — перший декан біологічного факультету Донецького національного університету, організатор і перший завідувач кафедри зоології та екології, доктор біологічних наук, професор, почесний професор Донецького національного університету, відомий вчений в галузі медичної та ветеринарної ентомології. За багаторічну плідну роботу вона була нагороджена орденом «Знак Пошани», медалями «За доблесну працю», знаком Міністерства освіти і науки України «За наукові Досягнення»; її ім'я занесене у книгу «Трудова Слава Донбасу».

Зінаїда Василівна народилася у селі Сідозеро Ленінградської області. Після закінчення школи навчалася на біологічному факультеті Карело-фінського державного університету за спеціальністю «Фізіологія». У 1954 захистила кандидатську ди-

сертацію, обіймала посаду молодшого наукового співробітника Карельського філіалу АН СРСР (м. Петрозаводськ). З 1953 до 1965 працювала асистентом, а потім доцентом кафедри біології Донецького медичного інституту ім. М. Горького. У 1964 році

захистила докторську дисертацію у Зоологічному інституті ім. І.І. Шмальгаузена (м. Київ).

З 1965 року науково-педагогічна діяльність Зінаїди Василівни Усової пов'язана з Донецьким державним університетом (нині ДонНУ), в якому вона була деканом біологічного

факультету (1965–1971) і 17 років очолювала кафедру зоології (1965–1982). З.В. Усова є автором понад 250 наукових та навчально-методичних праць, з яких 8 монографій. Монографію «Мошки Карелії і Мурманської області» перекладено англійською мовою (1964).

Зінаїдою Василівною створенов ДонНУ наукову школу з вивчення комах і кліщів, під її керівництвом захищено 2 докторських та 23 кандидатських дисертації. За її ініціативою на кошти міськради Донецька було побудовано навчальний корпус біологічного факультету ДонНУ і були створені лабораторії кафедри.

Десятки поколінь студентів-біологів слухали її змістовні та цікаві курси лекцій з зоології безхребет-

них, наповнені власним досвідом експедицій.

Зінаїда Василівна Усова завжди користувалася заслуженою повагою колег і студентів. Вона завжди була патріотом ДонНУ — жила з почуттям глибокого переконання, що наш колектив, наші ідеї і наші випускники — це найбільше багатство в світі. Саме з її слів: «Біологія — наука про життя, а життя — це найдорожче, що є у людини» починалася перша лекція для студентів першого курсу; ці слова також звучали і для випускників біологічного факультету.

Ім'я Зінаїди Василівни Усової назавжди вписане в історію Донецького національного університету, біологічного факультету, у вдячні серця її колег і учнів.

**КУЛЬТУРОЛОГИ
ПРИЙМАЮТЬ ГОСТЕЙ**
III Всеукраїнська науково-практична конференція студентів та молодих науковців «Креативність як феномен людського буття в культурі»
14.05.2015

**90-річний ЮВІЛЕЙ
СЕРГІЯ ФЕДОРОВИЧА
НЕГРУЖЬКОГО**
Біологічний факультет
вшановує пам'ять
14.05.2015

**ВІТАЄМО ПЕРЕМОЖЦІВ
КОНФЕРЕНЦІЇ**
Кафедра економіки
підприємства
15.05.2015

ОСВІТА / НАУКА

ДО СВЯТА

ВІДОМИЙ / НЕВІДОМИЙ УНІВЕРСИТЕТ

<http://news.donnu.edu.ua>
ВІТАЄМО ПОДІЇ

КОЛИ ФОТОГРАФІЇ НЕ МОВЧАТЬ

Ніна Урсані, заступник декана філологічного факультету з виховної та соціальної роботи

У мирному 2010 році перед черговою конференцією мені було доручено підготувати відеофільм про Донецький національний університет. Я звернулась по допомогу до директора музею, яка з радістю відгукнулась на моє прохання. Одразу потонула у старих фото, оригіналах та ксерокопіях документів. Вони наче б ожили переді мною благовістами далеких днів, які вже відійшли у всесвіт. Виявилось, що життя **Alma mater** не можна помістити в один альбом чи книгу, бо за кожним фото чиєсь життя, у кожного фото своя історія. Із захопленням фотографувала стенди музею, ксерокопіювала фотографії...Боже, я навіть не підозрювала, що через чотири роки я привезу на флешці фільм та фото і це буде пам'ять про наш музей у Донецьку.

Осінь 2014 року музей зустрів із оббитими, підготовленими до ремонту стінами, зі складеними у картонні коробки матеріалами. Немовби завмер наш музей в очікуванні свого повернення. Від подиху війни, що огорнула Донбас, від розкатів артилерії та «градів» заховалося, затаїлося наше минуле в очікуванні майбутнього.

Знаю, що моя історія не буде повною, бо я вирішила поглянути на життя нашого університету крізь призму свого філологічного факультету, адже з його появи і розпочалась велична історія Донецького національного університету.

15 липня 1937 року за постановою Ради народних комісарів УРСР було створено Сталінський педагогічний університет. 1 вересня 1937 року 250 студентів переступили його поріг. Тимчасово інститут розміщувався в середній школі м. Сталіно по вулиці Шахтній, в будинку № 150. Директором Сталінського педагогічного інституту був призначений Євдокименко Олександр Васильович. Спочатку було створено два факультети: історичний і філологічний із відділеннями української мови і літератури. На трьох кафедрах працювало дванадцять викладачів. Кафедру російської мови очолював Г.І. Ріхтер, кафедру української мови із підсекцією іноземних мов — Р.І. Львівська, кафедру літератури — С.С. Гуцало.

засуджено на десять років в'язниці за правих робіт жорстокого режиму. (Реабілітований посмертно лише в 1956 році). Директором педінституту був призначений С.О. Ксенофонтов.

Весною 1941 року було ухвалено рішення про відкриття восени фізико-математичного факультету. У зв'язку з цим у Сталінському педінституті розгорнулася велика підготовча робота зі створення кабінетів, лабораторій для нового факультету.

До літа 1941 року Сталінський педінститут та відкритий при ньому учительський інститут випустили 682 учителя. Але напад фашистських загарбників перекреслив усі плани. Летіли ешелони на Урал, а в них документація. Сталінський педінститут було евакуйовано разом із частиною студентів, а серед них студентка літературного факультету Олександра Сергіївна Бородай. Викладачі ж — Меншиков, Костецький, Марченко, Гуцало, Духовний, були першими, хто пішли на фронт разом із студентами на захист Вітчизни. Після захоплення Києва німці вдерлися в Дніпропетровськ. Від 29 серпня по 4 листопада 1941 року точилися бої за Донбас. Вже 10 жовтня було захоплено Маріуполь, а 23 жовтня — після запеклих боїв — Сталіно. З боку Боссе ворог зайшов у місто.

Загалом, на фронтах Другої світової війни за даними архіву Міністерства оборони СРСР вою-

ва влада створила концтабір, куди зігнали в першу чергу євреїв, комуністів та інших підозрілих осіб. Усі вони були розстріляні або замучені у таборах смерті. А готель «Донбас» було перетворено в регіональне відділення гестапо.

Місцеве населення чинило рішучий опір окупантам. Старший

Учасниці студентського підпілля

викладач кафедри російської мови та літератури Лихошпай Прасковія Дмитрівна — учасник підпілля. Членами молодіжної організації, що чинила опір окупантам, стали й студенти Сталінського педінституту. У 1941 році було затримано при

розклеюванні листівок випускника історичного факультету, члена партизанського загону Анатолія Коломійця. Німці розстріляли його просто біля стін гестапо.

Студенти філологічного факультету разом із медсестрою

ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Бистра Марія Олександрівна, к.і.н., доцент кафедри історії України

Донецький національний університет у 2014 р. став одним із шести українських університетів, що потрапили до світового рейтингу QS World University Rankings, і це навіть у час трагічних подій, коли він змушений був залишити рідне місто. В історії університету було все: злет і падіння, радощі і втрати, поразки і перемоги. Історичний шлях університету розпочався у далекі, важкі і неоднозначні 30-ті рр. XX століття. Офіційною датою заснування ВНЗ вважається 15 липня 1937 р., коли постановою РНК УРСР у м. Сталіно (Донецьку) було створено Сталінський педагогічний інститут. Однією з найбухлівіших сторінок історії вищого навчального закладу по праву може вважатися період Великої Вітчизняної війни. Згадка про ці буремні роки є актуальною, з одного боку через те, що цими днями виповнилося 70 років Великої Перемоги над нацизмом, а з іншого через те, що наша країна опинилася в умовах неоголошеної війни і змушена захищатися, змушена виборювати свою незалежність і територіальну цілісність. Тому на плечах викладачів, співробітників і студентів лежить подвійна відповідальність, відповідальність за себе і свій університет, а також відповідальність за рідний Донбас. Ми маємо довести собі й усій Україні, що гідні імені свого університету, гідні слави Донбасу. Донбас — це Україна, а ми — Донецький національний університет!

Напередодні Великої Вітчизняної війни Сталінський (Донецький) педагогічний інститут переживав період становлення і попри складнощі динамічно розвивався. Тут у 1940/1941 навчальному році було два факультети: історичний і філологічний, навчався 881 студент, діяло 6 кафедр у складі 65 викладачів. Початок Великої Вітчизняної війни застав викладачів і студентів фактично в аудиторіях: закінчувалася літня сесія, йшла активна підготовка до першого випуску студентів педінституту. Проте війна назавжди змінила життя, зруйнувала амбітні плани, примусила людей мислити іншими категоріями. Вже 22 червня на загальноінститутському мітингу присутні засудили акт агресії Німеччини проти СРСР, поклялися «грудою стати на захист своєї Батьківщини». Для багатьох це були не порожні обіцянки. Серед тих, хто першими пішли на фронт були: заступник директора з навчальної та наукової роботи О.Я. Омеляненко, декан філологічного факультету В.І. Костецький, викладачі О.М. Марченко, С.С. Гуцало, Ю.Ф. Грицай, Т.Т. Духовний, Р.К. Корнілов, А.С. Лисянський, М.І. Міхненко, а також багато інших працівників і студентів інституту. 30 червня 1941 р. відповідно до Указу Президії Верховної Ради було скасовано чергові відпустки викладачів і співробітників, а також канікули студентів. Наприкінці липня на фронт пішов і сам директор Сталінського педінституту Сергій Олексійович Ксенофонтов.

Доля країни вирішувалася не лише на фронті, викладачі, співробітники і студенти працювали в тилу на зборі врожаю, брали участь у зведенні оборонних споруд, долучалися до різних патріотичних рухів, ставали партизанами і підпільниками. У лавах підпільників на окупованій території діяв секретар комітету комсомолу Сталінського педінституту Анатолій Коломієць, студентки — Лідія Матвієнко, Зінаїда Полончук та інші.

У зв'язку з швидким просування ворога у глиб країни Наркомату освіти УРСР довелося розв'язувати складне завдання евакуації ВНЗ України в глибокий тил. Перебазування вищих навчальних закладів проходило у тислі строків і надзвичайно складних умовах. 9 жовтня 1941 р. було підписано наказ про евакуацію Сталінського педагогічного інституту до м. Кунгура Молотовської (Пермської) області, де він повинен був розміститися у приміщенні Кунгурського педагогічного технікуму. Викладачам і співробітникам було виплачено заробітну плату, а студентам стипендію за вересень і першу половину жовтня, для організації харчування в дорозі було створено комісію. Ешелон з людьми, матеріальними цінностями і документацією вирушив зі Сталіно 12 жовтня, проте дістався до місця призначення з величезними труднощами тільки за 48 діб. Після прибуття інститут, на жаль, так і не отримав обіцяного приміщення і асигнувань на заробітну плату викладачам і стипендії студентам. Крім того через воєнну мобілізацію роботу інституту було дезорганізовано, бо відчувався брак управлінських і викладацьких кадрів. Тому згідно з розпорядженням НКО УРСР і наказом виконувача обов'язків директора інституту за №267 від 11 грудня 1941 року Сталінський педагогічний інститут припинив свою діяльність. Професорсько-викладацький склад і студенти були розподілені між навчальними закладами Пермської області, а майно і документацію передано на зберігання місцевому педагогічному інституту. Перерва у роботі Сталінського педагогічного інституту тривала довгих два роки і 23 дні.

Тільки у вересні 1943 р., коли Донбас було звільнено від нацистських окупантів, з'явилася можливість повернутися і повернути до життя інститут. 15 грудня 1943 р. РНК УРСР і ЦК КП(б)У прийняли рішення поновити

Роки війни

У 1937 році 150 студентів були переведені із Артемівського учительського інституту, вони ж стали першими випускниками. Проте доля багатьох викладачів трагічно обірвалася на початку кар'єри. Так, протягом лише 1937 — 1938 рр. були репресовані Росинський, Шевченко, Сирота, Шостак, Іщенко (хай пробачить мені читач, але імена цих людей мені не відомі), а за ними і перший директор Сталінського педінституту Олександр Васильович Євдокименко. Його було

вало 20 викладачів та 100 студентів із Сталінського педінституту. За попередніми даними загинуло вісімнадцять студентів та чотири викладачі, серед них Костецький Вадим Іванович, перший декан філологічного факультету. Викладач історії російської літератури Марченко Марк Авксентійович загинув під Ржевськом 14 січня 1942 року, похований у братській могилі. (Про його подвиг повідомила «Ржевська правда» 3 листопада 1968 року.).

На території Палацу культури металургів у Донецьку німець-

Баранчиковою Катериною, студенткою медичного університету Шурою Васильєвою, учителькою Мартою Носковою розповсюджували листівки із даними інформбюро, допомагали військовополоненим втекти із табору смерті. А потім допомагали одягом і документами, вивозили їх за місто, аби утікачі могли дібратися до своїх військових частин. У 1942 році у шостому номері «Донецького городского вестника» Юзівської міської управи було надруковане оголошення польового коменданта: «Следующие лица проവിનнились тем, что благоприяствовали и содействовали бегству военнопленных и были потому 15 января 1942 года расстреляны». Нижче подані імена убитих студентів: Баранчикова Клавдія 23 роки, Кастрикін Капітоліна 22 роки, Носкова Марта 29 років.

Випускниця філологічного факультету Матвієнко Лідія Петрівна працювала в будівельній бригаді «Торнт» за завданням підпільної організації, яку очолював Олександр Шведов. Вона забезпечувала загиб зброєю, документами, пропусками. Брала участь у розробці плану підризу прифронтового складу, який було знищено 23 квітня 1943 року. 2 березня 1943 року її було розстріляно німецькими окупантами за зраду.

Лише в 1943 році місто Сталіно звільнили радянські війська. І майже одразу відновив свою роботу Сталінський педінститут. Німецькі загарбники завдали інституту великих збитків: навчальний корпус та бібліотеку, що мала сто тисяч книг, було спалено. Педінституту було передано приміщення середньої школи № 3. У напізруйнованому приміщенні, із закладеними цеглою вікнами, без опалення... Таким воно і постало перед студентами восени 1943 року. Великим було бажання вчитися, та спочатку потрібно було відновити приміщення. Юнаки та дівчата спочатку взяли не за підручники, а за будівельні інструменти. Незабаром будинок був готовий для проведення занять. У зв'язку із відсутністю меблів керівництво педінституту зобов'язало кожного студента принести стілець, та кожних чотири – стіл. Незабаром всі меблі замінили на нові. Донецька меблева фабрика виготовила столи, лави, дошки. Не вистачало підручників, а тому на допомогу прийшли інші виші. Якщо 1 січня 1944 року на денному відділенні навчалася лише половина студентів останнього передвоєнного року — 484 особи, то з 1 вересня 1944 року — 791 студент. Серед них були воїни, нагороджені за бойові заслуги медалями, орденами, деякі мали офіцерське звання. У переможному 1945

Виступ хору бандуристів

році дипломи учителів одержало 120 студентів. Важко було з викладацьким складом, бо лишилося 25 чоловік викладачів. Залишилися працювати Г.І. Ріхтер, Гуркевич, Грицай, М.М. Молдавська, Й.С. Мірошніченко. А у 1945 році їх кількість збільшилася до 64-ох. Із фронту повернулися: М.Л. Рева, який із 1941 по 1945 рр. воював у шостому стрілкового полку танкової бригади, О.П. Половинкіна радіотелеграфістка першого Псковського легіону, старший лейтенант Степан Цибульник — штурман ескадрильї, Степан Сергійович Кулаков — рядовий третього полку зв'язку армії центру, доцент кафедри російської мови, старший сержант стрілкового полку М.П. Причестков.

Із 1949 року працюючий при педінституті вчительський інститут став факультетом іноземних мов. А до кінця першої воєнної п'ятирічки було завершено будівництво нового навчального корпусу (корпус № 1, в якому до вересня 2014 року працював філологічний факультет ДонНУ, та гуртожитку, який потім став корпус № 7 економічного факультету). У будівництві брали участь студенти інституту.

У 1953 році колектив викладачів порушив питання про створення в Донецькому регіоні університету. 14 вересня 1964 року на підставі постанови Ради міністрів УРСР став філією Харківського державного університету. 11 червня 1965 року вийшла постанова Ради міністрів України організувати Донецький державний університет. Першим ректором став Хорошаєв Микола Федорович. 26 грудня 1965 року у Донецькому театрі опери і балету відбулися урочисті збори, присвячені відкриттю університету і Донецького наукового центру Академії наук України.

Із усіх куточків України до Донецька почали прибувати молоді учні. Із Москви — Лопатинський, з Харкова — Галич, Литвиненко, зі Львова — Баран. На загальних зборах Академії наук України 1965 року було обрано чотири академіки та десять членів-кореспондентів Академії наук України із тих учених, хто прибув до Донецька.

Із 1965 по 1970 рр. 58 осіб захистили кандидатські дисертації, серед них Величко, Гетьман, Максимова. У 1967 році на Всесоюзному конгресі студентських робіт переміг Добров П.В., у майбутньому декан історичного факультету. Час плинув швидко. 70–80 роки — це час великого внутрішнього вишівського будівництва: навчальні корпуси, гуртожитки, спортивно-оздоровчі споруди. За 20 років кількість факультетів зросла із семи до 12-ти. Відкрито факультет іноземних мов, обліково-фінансовий та підготовчий факультет для іноземних громадян, правознавчий та факультет суміжних та додаткових професій. У цей же час про хор бандуристів, що було створено при Донецькому державному університеті, дізналася й королева Єлизавета, адже кращих бандуристок було запрошено до Англії до неї на прийом. Гурток «Бандури» став своєрідним прихистком української культури та предметом гордості університету.

На початку 80-х років в університеті було укладено чітку структуру, що складалася із трьох рівнів: загальноуніверситетського, факультетського та кафедрального. Із 1980 по 2010 роки ректором університету був академік В.П. Шевченко. Із 1994 року університет отримав IV рівень акредитації із наданням права автономії. У вересні 2000 року навчальному закладу було надано статус національного. Водночас розширилися регіональні та національні зв'язки. У співдружності з іншими інститутами, університетами, наш виш організовує форуми, конференції тощо. У Донецькому національному університеті функціонують спеціалізовані вчені ради із захисту кандидатських та докторських дисертацій.

У 2012 році ректором Донецького національного університету став професор Роман Федорович Гринюк. Він продовжив копітку роботу задля розвитку та процвітання нашого навчального закладу.

80-ті роки

На філологічному факультеті працювали Адамов, Гіршман, Лях, Отін, Стебун, Циганенко, Шевчук. Всі вони стояли біля джерел створення нових структур університету. Із дозволу міністерства було відкрито два нових факультети — хімічний та біологічний. А 15 жовтня 1965 року було затверджено перший склад Вченої ради університету. 31 жовтня було створено економічний факультет. На кінець свого п'ятирічного існування Донецький державний університет мав 65 лабораторій, 31 навчально-методичний кабінет, 94 аудиторії. Завершилось будівництво фізичного факультету, розпочато будівництво головного корпусу та першого студентського гуртожитку. На цей час уже було відкрито 165 науково-дослідницьких тем. У 1970 році було опубліковано 170 наукових робіт, зокрема праці Гіршмана М.С., Постової Ф.Д., Циганенко Г.П.

Сьогодні я з цікавістю розглядаю фото, які засвідчують про величну історію нашої Alma mater. На них усміхнені обличчя тих, хто творили історію нашого університету. До трагічних військових подій життя плинуло розмірено, злагоджено. Здавалося, що ці рідні корпуси стали частиною мене. І як би не відбували від руху транспорту Університетської сходки на філологічному факультеті та стіл на кафедрі, — це навіки. Але гул гармат і «градів» спонукав нас створити нову сторінку в нашому багатоманітному альбомі під назвою «ДонНУ. Вінниця». Можливо, це подобається не усім, але як добре, що вона є! Я не заповню та не коментую її, адже ви, любі друзі, вже встигли наповнити її новими подіями, новими фото. Кожну мить ви стаєте частиною нашої спільної історії, чи не так?

У РОКИ ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙНИ

25 грудня діяльність Сталінського педагогічного інституту. Проте на цьому шляху доводилося долати значні труднощі. Загальні збитки, що їх зазнало майно ВНЗ, оцінювалося у суму 3 млн. 957, 5 тис. крб. Навчальний корпус лежав у руїнах, не було гуртожитку для студентів і житла для викладачів, важким було становище з обладнанням, навчальним приладдям і літературою, у бібліотеці нараховувалося тільки 2 тис. книг.

Особливо важким був перший після визволення навчальний рік. Заняття в педагогічному і учительському інституті при ньому розпочалися 3 січня 1944 р. Спочатку Облвиконком виділив інституту частину приміщень у середній школі №3, згодом ВНЗ був переведений до будівлі міської загальноосвітньої школи №18, де було тільки 13 класних кімнат. Тут у дві зміни навчалася аж 920 студентів, що заважало розгорнути повноцінну роботу вузу. Незважаючи на труднощі інститут розвився. У 1944 р. було створено фізико-математичний факультет. За два роки навчання проводилося вже на всіх курсах історичного, філологічного і фізико-математичного факультетів. У педагогічному інституті нараховувалося 796 студентів, а в учительському — 361. Навчальний процес забезпечували викладачі 9 кафедр.

Проте інститут продовжував працювати у непристосованих до занять приміщеннях протягом ще 6 років. І тільки 18 березня 1950 р. було введено до ладу власний навчальний корпус площею 5 тис. м² (нині — перший корпус ДонНУ, вул. Університетська, 24). У 1945 р. інститут отримав приміщення під студентську їдальню.

Значний внесок у відновлення інституту зробили самі студенти і викладачі, які у вільний від навчання і роботи час працювали на реконструкції навчального корпусу, ремонті кабінетів, лабораторій, їдальні, збирали навчальну та художню літературу для бібліотеки, допомагали фронтовикам і дітям-сиротам. У важкі воєнні роки, щоб забезпечити себе продуктами харчування, колектив інституту і студенти працювали на власному підсобному господарстві. Значна частина студентів через важкі матеріальні умови змушена була поєднувати навчання з роботою.

Дуже гостро стояло питання із забезпеченням вищого навчального закладу викладацькими кадрами, що вкрай негативно позначалося на навчальному процесі. У 1944 р. до роботи стали тільки шість викладачів: Ф.С. Горчевич, Ю.Ф. Грицай, Р.І. Львівська, Я.С. Мірошніченко, М.А. Молдавська, Г.І. Ріхтер. У 1944/1945 навчальному році в інституті нараховувалося 30 викладачів проти 65, що працювало до війни. Це значною мірою пояснювалося проблемою із забезпеченням працівників інституту житлом. У березні

Перша будівля педінституту

1945 р. три викладачі разом з родинами — І.В. Мальцев, Д.С. Цвейбель і Т.В. Баймут, були змушені жити просто у навчальних аудиторіях. Директор інституту зазначав, що подібний стан речей ставить під загрозу не тільки нормальну роботу ВНЗ, а й взагалі саме його існування, оскільки унеможлиблює підбір кваліфікованих кадрів і загрожує втратою вже працюючих викладачів. Вирішити кадрову проблему вдалося тільки після закінчення Великої Вітчизняної війни, коли з фронту повернулося понад 80 викладачів, співробітників і студентів інституту. У березні 1946 р. до виконання своїх обов'язків став майор-фронтовик С.О. Ксенофонов.

Велика Вітчизняна війна не тільки зупинила розвиток інституту, спричинилася до руйнувань і матеріальних збитків, але й до значних людських втрат, залишила глибокий слід у долях працівників і студентів. Додому з фронту не повернулися викладачі: В.І. Костецький, М.А. Марченко, студенти: І. Бегішев, М. Гавринок, Д. Дойняв, П. Дубинін, П. Жагло, О. Кільчевський, В. Коваль, А. Коломієць, К. Кострикін, С. Лиховіцер, Л. Матвієнко, В. Марченко, І. Мстиславський, З. Полончук, Д. Придятько, В. Савченко, П. Смищенко, П. Соловйов, С. Тарновський, Т. Холод, Г. Хотелєв, М. Ясвин. Попри все наш університет гідно витримав випробування і з часом перетворився на один з провідних вищих навчальних закладів України.

Вічна пам'ять загиблим, відомим і не відомим, героям і не героям, молодим і старим, чоловікам, жінкам і дітям! Воєнна трагедія не повинна повторитися!

У нинішньої «війни» мало спільного з Великою Вітчизняною. Але все ж таки є те, що об'єднує ці події — величезна трагедія людей, а також відповідальність влади і самих громадян за початок збройного конфлікту. Війна — це у першу чергу не подвиг і героїзм, це горе, страждання і смерть. І це варто пам'ятати, і це варто зупинити! Це той урок історії, який нам усім варто засвоїти!

ВІДКРИТА БІЗНЕС АКАДЕМІЯ

Економічний виховує керівників

16.05.2015

БІОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ: «МОЖЛИВІСТЬ ДОВЕДЕНО СПРАВОЮ!»

1 День Науки, День Європи у місті Вінниця та відкриття днів святкування 50-річчя біологічного факультету

19.05.2015

МІЖНАРОДНА НАУКОВО-МЕТОДИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

Сучасні технології викладання гуманітарних дисциплін: тенденції та перспективи

19.05.2015

<http://news.donnu.edu.ua>

ОСВІТА / НАУКА

ДО СВЯТА

ВІДОМИЙ / НЕВІДОМИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ВІТАЄМО

ПОДІЇ

До 50-річчя від дня організації на базі педінституту Донецького державного (з 2000 р. — національного) університету

Інтернет-акція

Університет приймає вітання зі святом від випускників та колег з України та всього світу.

Щоб долучитися до інтернет-акції «Привітай ДонНУ!», додайте до своєї публікації-вітання у соціальних мережах хештег #50ДонНУ.

— Желая студентам не вешать нос ни в каких ситуациях. Я рад, что вы выбрали Украину, вектор, устремленный в будущее, а не в прошлое. Хотелось бы, чтобы вы осознанно выбрали Украину и после того, как приобретете ценный опыт работы за рубежом. Молодость — это время, когда рисковать не страшно. Используйте это, и вам воздастся.

Спасибо родному университету за науку. Долгих и плодотворных лет жизни в молодом состоянии!

Борис Негруцкий,
доктор биологических наук, профессор,
заведующий лабораторией биосинтеза белка
Института молекулярной биологии и генетики НАН Украины

— Ми пишаємося тим, що професори Вашого університету здійснюють наукове керівництво аспірантами й докторантами нашого університету, у Ваших стінах вони здобували й здобуватимуть учені ступені, публікують наукові статті. Я пишаюсь тим, що навчалась на філологічному факультеті Донецького державного університету, який заклав основи для мого вдосконалення.

У цей святковий день від усього серця бажаємо Вашому колективу, щоб творче натхнення, енергія та високі професійні злеті супроводжували Вас і надалі. Переконливих Вам здобутків в ім'я українського народу, нових творчих злетів і процвітання університету!

За дорученням колективу
Бердянського державного педуніверситету
ректор Вікторія Зарва

— Досі, коли згадую університет, у мене виникає відчуття того, що я згадую члена своєї родини, з яким давно не бачився. Спілкування з професорсько-викладацьким складом Донецького національного університету завжди залишає незабутні спогади та відчуття перебування у колі близьких та друзів.

У цей святковий день хочу від щирого серця побажати професорсько-викладацькому колективу Донецького національного університету творчих успіхів, невичерпної життєвої енергії, нових наукових звершень і відданих студентів! Нехай Вас постійно супроводжує успіх, а життєві негаразди обходять стороною!

Руслан Джабраїлов,
випускник Донецького національного університету 2002 року,
спеціальність «Правознавство»

— Вітаю колектив викладачів, співробітників, студентів і всіх випускників Донецького національного університету зі знаменною датою — ювілейним Днем університету!

Я щаслива, що мені довелося навчатися в нашому університеті. Адже високий професіоналізм професорсько-викладацького складу Університету — це запорука підготовки сучасних, затребуваних і висококваліфікованих кадрів.

Зубар Тетяна Павлівна,
випускниця Донецького національного університету 2013 року,
спеціальність «Управління навчальним закладом»

— Ваш університет — це центр інтелектуальної еліти Донбасу, він має славу багаторічну історію. Авторитет університету — це перш за все люди, що там працюють. Це професорсько-викладацький склад, більшість якого підтримали ідею цілісності та єдності України, збереження кадрів вищої кваліфікації, кращих традицій в підготовці студентів та аспірантів.

Ми розуміємо всю складність Вашого рішення залишити рідне місто, звичайний уклад життя. Висловлюємо Вам свою щиру підтримку та сподівання на те, що збереження унікальної академічної атмосфери та колективу повернуться сторницею й допоможуть Вам гідно подолати всі життєві труднощі, які виникли на Вашому шляху. Зі святом Вас, колеги! З ювілейним Днем університету!

Від колективу кафедри політичних наук
Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова
завідувач кафедри, доктор політичних наук, професор
Бабкіна Ольга Володимирівна

— 17 лет... Я стою на пороге взрослой жизни и думаю, какую дорогу выбрать.

Ни минуты сомнений! Конечно, истфак! Конечно, ДонГУ! Именно там я постигну тайны бытия, там я узнаю наше прошлое, там... Сердце замирало в предвкушении прикосновения к тайне... Так много менялось в стране в то время — конец 80-х — начало 90-х. Казалось, эпоха меняется вместе с нами. И именно мы, молодежь, творим эту историю!

Какие преподаватели нас окружали! Алла Алексеевна Моруженко, Вадим Федорович Бурносов, легенда истфака — «Король Артур» — неизменный замдекана Александр Артурович Дынгес. Не менее знаменитый своим оригинальным способом проводить экзамен — Поликарп Яковлевич Мирошниченко...

Их интеллект, эрудиция, манера общения, их лекции и семинары — всё это запомнилось на многие годы.

Сейчас, вспоминая эти годы, вижу самые яркие фрагменты: «Истфак — чемпион» — это матч между преподавателями и студентами на День истфака... Наша археологическая практика — жаркий июльский день, пот течет по лицу и чувствуешь себя рабом в Древнем Египте... Практика по музеям в старом и вечно молодом Киеве... «Экватор»... А студенческая дружба на долгие годы! Ведь несмотря на то, что прошло много лет, мы все связаны сотнями и тысячами ниточек друг с другом. Именно в ДонГУ прошло наше становление как личностей, как специалистов, за что мы навсегда благодарны нашей ALMA MATER.

Светлана Бабенко (Ясыба),
Випускниця історического факультета 1994 года,
факультета переподготовки и повышения квалификации руководящих
педагогических работников 2006 года

— Вітаю прекрасний Університет з ювілеєм!

28 травня його було організовано на базі педінституту, щоб стати Альма матер багатьом талановитим людям і справжнім професіоналам своєї справи.

Ваш вік — це вік мудрості, розквіту, професіоналізму і творчості.

Колектив Університету завжди відрізняли творчість, високий професіоналізм, прагнення реалізувати нові прогресивні ідеї. Нехай і надалі професійні пошуки, авторські знахідки та відданість справі будуть головними в діяльності.

Від усієї душі бажаю Університету і всьому колективу ДонНУ подальшої реалізації наукового та творчого потенціалу, нових цікавих ідей, професійних досягнень, втілення у життя всіх задуманих планів і проєктів, здоров'я, благополуччя, щастя і впевненості в завтрашньому дні!

Зі святом, і нехай майбутні покоління студентів будуть гідні своїх попередників!

Рядінська Валерія Олександрівна,
Начальник науково-організаційного відділу
Державного науково-дослідного інституту
внутрішніх справ МВС України

— В історії Донецького університету вже була сторінка, пов'язана з евакуацією вишу. Це відбулося в далекому 1941-му році. Після повернення в рідні стіни навчальний заклад продовжив свою роботу на якісно вищому рівні, зміцнилася його матеріальна база, виріс науковий і навчально-методичний потенціал. Відомо, що історія розвивається по спіралі... Впевнена, у Донецького національного університету велике майбутнє!

Дорогі мої викладачі, шановні колеги ДонНУ! Ви — ті, хто зберігає традиції нашої almatmater, робить її славу і добре ім'я, своєю жертвовою працею примножує наукові здобутки, виховує і навчає майбутню генерацію фахівців України. Щиро зичу колективу університету наснаги, віри, мирного неба, нових горизонтів та збільшення студентської сім'ї!

Наталія Овчаренко,
кандидат філологічних наук, доцент,
декан філологічного факультету
Донбаського державного педагогічного університету

Занимаясь подготовкой этого номера, мы много времени посвятили цифре 50. Полвека — это важная дата в жизни любого из нас — уже многое пройдено, но и впереди еще не один счастливый год. «Университетские вести» предложили нашим студентам представить себя в этом зрелом и солидном возрасте, и вот что у нас вышло...

КОГДА МНЕ БУДЕТ 50

«Когда мне будет 50, мои дети будут учиться в ДонНУ» — **Анастасия Рыбальченко**, главный редактор газеты «Университетские вести».

«Когда мне будет 50, я буду жить в Латинской Америке и преподавать сальсу!» — **Александра Джалилова**, студентка химического факультета.

«Когда мне будет 50, я надеюсь добиться чего-то в своей профессии. Я не знаю, правда, какой именно, но надеюсь найти именно свое занятие. Также в этом возрасте я хочу быть уже счастливым отцом, а может быть даже и дедом. И конечно, примерным семьянином и счастливым мужем», — **Даниил Верейтин**, студент филологического факультета.

«Когда мне будет 50, я буду с гордостью вспоминать, что был студентом Донецкого национального университета», — **Дмитрий Баёв**, студент юридического факультета.

«Когда мне будет 50, я буду успешной и счастливой женщиной, у меня будет большая семья, домашняя библиотека и сад. Я буду много путешествовать», — **Анна Усова**, студентка экономического факультета.

«Когда мне будет 50, я буду успешной женщиной, которая построила хорошую карьеру. Буду счастливой женщиной, потому что буду в кругу семьи», — **Екатерина Бондаренко**, студентка исторического факультета.

«Когда мне будет 50, я буду проверяться на инфаркт 2 раза в год», — **Таисия Цыкура**, студентка факультета математики и информационных технологий.

РОВЕСНИКИ ДонНУ

Интересный факт: эти преподаватели и сотрудники родились в один год с нашим университетом

26.01
1965

Кудинов Дмитрий Геннадьевич, председатель Независимого профсоюза студентов и работников ДонНУ

05.07
1965

Данцл Лариса Сергеевна, доцент кафедры германской филологии

29.03
1965

Попов Владимир Юрьевич, профессор кафедры филологии

16.03
1965

Барабаш Ольга Васильевна, старший преподаватель кафедры физического воспитания и спорта

29.03
1965

Костинская Елена Леонидовна, старший преподаватель кафедры физического воспитания и спорта

25.06
1965

Сенин Сергей Алексеевич, сотрудник АХЧ

ПОБАЖАННЯ ВІД ДАЛЕКИХ ДРУЗІВ

Завжди приємно чути слова підтримки — вони дають нам сили для нових звершень. Сьогодні Донецький національний університет приймає вітання з-за кордону від колег, друзів та партнерів.

Директор Варшавського інституту міжнародних відносин, професор Едвард Халіжак: «Створений у 1937 році як Державний педагогічний інститут, в 1964 році він став частиною Харківського державного університету, а рік потому Донецьким державним університетом. З моменту заснування ваш університет відіграє важливу роль в історії України. Як і в радянські часи, так і тепер доказом цього є ваші випускники: Іван Дзюба, дисидент і академік, міністр культури у 1992–1994 рр., Василь Стус, поет та публіцист, який трагічно загинув у радянській тюрмі в 1985 році за свої політичні переконання або Григорій Немиря, один із засновників європейської інтеграції України. Україна — це сусід та стратегічний партнер Польщі, який завжди поділяє її демократичну та проєвропейську орієнтацію. Наш Інститут хоче відігравати важливу роль у цьому процесі, і тому ми дуже раді тому, що кожного року можемо приймати до себе на навчання все більше й більше студентів з України».

Ректор Університету дельНорте, доктор філософії та філології, професор Хуан Мануель Маркос:

«Отримавши статус Державного, а потім Національного, Донецький університет за короткий термін досяг неймовірних успіхів у методиці викладання різних дисциплін, у формуванні гідних представників культурної та наукової інтелігенції країни. Ми в Універсідад дель Норте захоплюємося вашими досягненнями. У 2014 році Донецький національний університет був визнаний одним з 1000 кращих центрів вищої освіти світу».

Саймон Сміт, Надзвичайний і Повноважний Посол Великої Британії в Україні:

«Бажаю, щоб довгі роки університет підтримував репутацію одного з найкращих навчальних закладів України та успішно розвивався. Вітаю викладацький склад університету та студентів із тим, що ви подолали усі труднощі і продовжуєте роботу, незважаючи на складний перїзд. Бажаю, щоб викладачам ДонНУ комфортно працювалося у новому місті, а дипломи університету стали запорукою успіху для його студентів».

ВІТАЄМО

з 50-річчям

**фізико-технічний,
хімічний
і біологічний
факультети.**

*Зичимо нових звершень,
наукових досягнень,
безперервного розвитку
та довгих років роботи!*

ВІТАЄМО

**З ПРИСВОЄННЯМ
ВЧЕНОГО ЗВАННЯ
ПРОФЕСОРА**

Лукаш Галину Павлівну, професора кафедри української філології і культури

Бацилеву Ольгу Валеріївну, професора кафедри психології

Попова Володимира Юрійовича, професора кафедри філософії

ВІТАЄМО

**З ПРИСВОЄННЯМ
ВЧЕНОГО ЗВАННЯ
ДОЦЕНТА**

Дутову Наталію Валентинівну, доцента кафедри обліку, аналізу і аудиту

Ми дякуємо за щирі привітання і побажання і сподіваємось на подальшу співпрацю та партнерство — разом до нових перемог!

МІЖНАРОДНИЙ НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ СЕМІНАР
Відбувся на біологічному факультеті

21.05.2015

СИЛА КРИСТАЛУ
День факультету математики та інформаційних технологій і хімічного факультету

21.05.2015

ОСКАР ВІД ФІЛОЛОГІЧНОГО
Філологи відсвяткували день факультету

22.05.2015

ОСВІТА / НАУКА

ДО СВЯТА

ВІДОМИЙ / НЕВІДОМИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ВІТАЄМО

ПОДІЇ

<http://news.donnu.edu.ua>

МОМЕНТИ НАШОГО ЖИТТЯ

Ювілейний рік Донецького національного університету був насиченим та продуктивним. ДонНУ продовжує співпрацю із стратегічними партнерами, бере участь у знакових наукових подіях, живе активним громадським життям. У цьому номері ми багато розповіли вам про минуле і майбутнє, а на останній шпальті покажемо трохи із нашого сьогодення у Вінниці.

28 травня 2015 року № 3 (1521)

Університетські вісті
Газета Донецького національного університету. Заснована у 1966 р.

Засновник
Донецький національний університет
Головний редактор
Анастасія Рибальченко
Верстальник-дизайнер **Надія Попова**
<http://news.donnu.edu.ua>

Свідоцтво про реєстрацію
ВЦ № 927-285 ПР
від 10 травня 2015 року
Виходить українською
та російською мовами.
Безкоштовно. Наклад 500 прим.

Адреса редакції: 21021,
вул. 600-річчя, 21, м. Вінниця
Тел. (066) 069-05-87
pr.div@donnu.edu.ua

Передрук матеріалів видання
можливий лише з дозволу редакції
газети. Посилання на першоджерело
(газету «Університетські вісті») обов'язкове.
Редакція не завжди поділяє думку авторів
публікацій, а також залишає за собою
право редагувати та скорочувати тексти.